

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 16.09.1965, sp. zn. 5 Cz 76/65, ECLI:CZ:NS:1965:5.CZ.76.1965.1

Číslo: 66/1965

Právní věta: Jde-li o byt trvale určený pro ubytování pracovníků organizace, a nebyla-li navrhovatelka v době rozhodování soudu pracovnící této organizace, nelze při rozhodování o tom, komu z bývalých manželů zůstane byt nadále po rozvodu, postupovat obdobně podle ustanovení § 77 o. z.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 16.09.1965

Spisová značka: 5 Cz 76/65

Číslo rozhodnutí: 66

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty

Předpisy: 99/1963 Sb. § 1

§ 120 40/1964 Sb. § 177

§ 182

§ 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 66/1965 sb. rozh.

Jde-li o byt trvale určený pro ubytování pracovníků organizace, a nebyla-li navrhovatelka v době rozhodování soudu pracovnící této organizace, nelze při rozhodování o tom, komu z bývalých manželů zůstane byt nadále po rozvodu, postupovat obdobně podle ustanovení § 77 o. z.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne ze dne 16. září 1965, [5 Cz 76/65.](#))

Manželství V. Z. s inž. J. Z. bylo zrušeno rozvodem rozsudkem okresního soudu ve Žďáře nad Sáz. z 24. ledna 1964 čj. 4 C 6/64; manželství zůstalo bezdětné.

Navrhovatelka V. Z. podala dne 29. ledna 1965 u okresního soudu v Žďáře nad Sázavou proti odpůrci inž. J. Z. návrh na zrušení práva společného užívání bytu o kuchyni a dvou pokojích s příslušenstvím ve Žďáru nad Sázavou. O tom bytu uváděla v návrhu, že byl bývalým manželům přidělen v roce 1963 a to namísto menšího bytu ve svobodárně n. p. Žďárské strojírny a slévárny, kde před sňatkem

bydlila a kam se k ní také odpůrce přistěhoval. Žádala, aby soud určil, že byt bude nadále užívat ona, ježto má ve své výchově nezpl. syna z prvního manželství - J. M., nar. 4. 5. 1953, odpůrce pak bytu nutně nepotřebuje, protože prý se často zdržuje v bytě své matky v S.

Odpůrce navrhoval zamítnutí návrhu. Uváděl, že mu tento byt byl přidělen od n. p. Žďárské strojírný a slévárny v roce 1963; navrhovatelka tehdy ani nyní v tomto podniku zaměstnána nebyla.

Okresní soud ve Žďáře nad Sázavou rozhodl, že právo společného užívání bytu účastníky se zrušuje, že byt bude nadále užívat V. Z. a odpůrce je povinen se z bytu vystěhovat dnem, kdy dojde k přidělení náhradního ubytování.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením okresního soudu v Žďáře nad Sázavou byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 182 o. z. neplatí ustanovení občanského zákoníka o společném užívání bytu manželky pro byty trvale určené pro ubytování pracovníků organizace.

Okresní soud rozhodl v této věci podle § 177 odst. 1, 3 o. z. o zrušení práva společného užívání bytu po rozvodu manželů, aniž dříve bezpečně zjistil, zda se toto zákonné ustanovení na projednávaný případ vztahuje. Odpůrce v řízení uváděl, že byt získal od n. p. Žďárské strojírný a slévárny, kde je zaměstnán. Bylo tedy především povinností soudu zjistit z obsahu rozhodnutí o přidělení bytu, případně vyjádřením MěNV ve Ž. n/S. a n. p. Žďárské strojírný a slévárny, zda uvedený byt je bytem trvale určeným pro ubytování pracovníků organizace ve smyslu ustanovení § 7 vyhl. č. 45/1964 Sb. Opatření těchto zjištění bylo na místě zejména proto, že obsah přípisu uvedeného podniku ze dne 17. února 1965 nasvědčuje tomu, že tato organizace pokládá byt za podnikový.

Pokud by pak bylo bezpečně zjištěno, že byt, který užívali bývalí manželé Z., je bytem trvale určeným pro ubytování pracovníků organizace, pak po rozvodu manželů nemohlo být o něm rozhodováno podle § 177 o. z., ježto tento postup výslovně vylučuje § 182 o. z. Protože pak navrhovatelka v době rozhodování nebyla pracovnící n. p. Žďárské strojírný a slévárny, nemohl soud při rozhodování o tom, komu z bývalých manželů zůstane byt nadále po rozvodu, postupovat ani analogicky podle § 496, § 177 o. z.

Protože tedy si soud neobstaral pro své rozhodnutí dostatečné podklady a z nepostačujících vyvodil předčasné závěry, porušil tím zákon v ustanovení § § 1, 6, 120 o. s. ř. v souvislosti s ustanovením § § 177, 182 o. z.